

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 5 december 2007

Nr 1078—1087

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1078	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om statens regionindelningsdelegation	4383
1079	Statsrådets förordning om stödberättigande utgifter som medfinansieras av strukturfonderna ..	4385
1080	Statsrådets förordning om ändring av 3 § i statsrådets förordning om upprättande av den nationella reserven, stödnivåer och fastställande av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd	4389
1081	Statsrådets förordning om ändring av 4 § i statsrådets förordning för vissa jordbruksgrödor och nötkreatur som betalas för 2007	4390
1082	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om utfärdande av de procentsatser för arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift som avses i 153 § i lagen om pension för arbetstagare ...	4391
1083	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om utfärdande av i 114 § i lagen om pension för företagare avsedda procentsatser för arbetspensionsförsäkringsavgiften och i 22 § i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedda basprocentsatser för arbetspensionsförsäkringsavgiften	4392
1084	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om kvoter för bidrag per tacka	4393
1085	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om referenskvantiteter för leveranser av mjölk	4394
1086	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om referenskvantiteter för direktförsäljning	4396
1087	Skattestyrelsens beslut om ändring av beslutet om överföring av behörighet i samband med beskattningen och om ett behörigt skatteverk	4398

Nr 1078

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om statens regionindelningsdelegation

Given i Helsingfors den 29 november 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, *upphävs* i förordningen av den 24 november 1989 om statens regionindelningsdelegation (1032/1989) 4 § och *ändras* 1 §, 2 § 1 mom. punkt 5, 2 mom. samt 3 § 2 och 3 mom., av dem 2 § 2 mom. sådant det lyder i förordningen 1356/1992, som följer:

1 §

I anslutning till finansministeriet finns statens regionindelningsdelegation, som har till uppgift att förenhetliga statens regionindelning och som tillsätts av statsrådet för tre år i sänder.

2 §

Delegationen har till uppgift att

5) utföra övriga av finansministeriet föreskrivna uppgifter, som hör till delegationens verksamhetsområde.

Vid beredningen av ärenden skall delegationen höra de kommuner och de länsstyrelser som saken gäller och de statliga myndigheter vilkas region- eller lokalförvaltning det är fråga om samt beakta vilka verkningarna är för den språkliga indelningen.

3 §

Ordföranden för delegationen utses från finansministeriet och viceordföranden från arbets- och näringsministeriet.

Sekreterarna för delegationen är av finansministeriet utsedda tjänstemän vilka sköter uppgiften som tjänsteuppdrag.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 29 november 2007

Minister *Mari Kiviniemi*

Utvecklingschef Teemu Eriksson

Nr 1079

Statsrådets förordning**om stödberättigande utgifter som medfinansieras av strukturfonderna**

Given i Helsingfors den 29 november 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs med stöd av 47 § i strukturfondslagen av den 29 december 2006 (1401/2006):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Utöver vad som i Europeiska gemenskapens lagstiftning och annanstans i lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den föreskrivs om stödberättigande utgifter för insatser som medfinansieras av strukturfonderna, tillämpas denna förordning.

Denna förordning tillämpas på finansiering av insatser enligt de operativa programmen för målet regional konkurrenskraft och samskapsättning och målet europeiskt territoriellt samarbete.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med:

1) *allmän förordning* rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999;

2) *förordning om regionala utvecklingsfonden* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1783/1999;

3) *socialfondsförordning* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006 om Europeiska socialfonden och

om upphävande av förordning (EG) nr 1784/1999;

4) *tillämpningsförordning* kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden;

5) *insats* ett projekt eller en projekthelhet som avses i 2 § 11 punkten i strukturfondslagen;

6) *inkomstgenererande projekt* sådana projekt som definieras i artikel 55.1 i den allmänna förordningen;

7) *direkta kostnader* sådana utgifter för ett projekt som direkt kan anvisas till projektet;

8) *indirekta kostnader* sådana utgifter som ett projekt orsakat stödmottagaren och som inte kan eller som det inte är ändamålsenligt att direkt anvisas till projektet.

2 kap.

Allmänt stödberättigande och stödberättigande för vissa utgifter

3 §

Allmänna villkor för stödberättigande

Utgifter är stödberättigande om de har föranletts av genomförandet av ett projekt enligt ett program och stödbeslut under den tid för genomförande som godkänts i stödbeslutet och de faktiskt har betalats av stödmottaga-

ren. Utgifterna ska vara nödvändiga för att genomföra projektet och till beloppet rimliga. Utgifter som har betalats av stödmottagaren ska styrkas med kvitton över betalningarna eller, om detta inte är möjligt, med bokföringsverifikat med motsvarande bevisvärde.

Utgifter som föranleds av stödmottagarens normala verksamhet är inte stödberättigande utgifter. Forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet som genomförs i form av ett separat projekt anses ändå inte vara normal verksamhet.

Med avvikelse från 1 mom. kan naturaprestationer, avskrivningar och omkostnader vara stödberättigande utgifter i enlighet med vad som bestäms i denna förordning.

En utgift är inte stödberättigande om stödmottagaren har fått eller är berättigad att få ersättning från annat håll.

4 §

Löneutgifter

Såsom löneutgifter godkänns sådana direkta och indirekta lagstadgade kostnader som föranleds av arbete som stödmottagaren utfört för projektet och som projektet kräver. Vid behandling av indirekta kostnader som hänför sig till löner iakttas vad som i 8 § föreskrivs om omkostnader.

Om det arbete som utförs till förmån för ett projekt utgör endast en del av personens arbetsinsats, är ett villkor för godkännandet som löneutgifter att över arbetet har förts sådan arbetstidsbokföring av vilken framgår det arbete som utförts till förmån för projektet och den totala mängden annat arbete som personen har utfört under tiden för projektets genomförande.

5 §

Upphandling

En förutsättning för att utgifter för sådan upphandling som avses i lagen om offentlig upphandling (348/2007) ska vara stödberättigande är att bestämmelserna i nämnda lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas. Vid upphandling som understiger det nationella tröskelvärdet är ett villkor för

att kostnaderna för upphandlingen ska anses vara stödberättigande att de är rimliga och att ett tillräckligt antal anbud har begärts för att bedöma rimligheten.

3 kap.

Stödberättigande i fråga om kalkylerade kostnader

6 §

Naturaprestationer

Ett projekts finansiering kan utgöras av arbete som med avseende på projektet utan ersättning har utförts för stödmottagaren eller av produktionsinsatser som med avseende på projektet utan ersättning har överlämnats till stödmottagaren (*naturaprestation*). Naturaprestationer som är nödvändiga för att genomföra ett projekt kan i stödbeslutet godkännas som stödberättigande kostnader för projektet, om deras samband med projektets utgifter och finansiering har utretts på ett tillförlitligt sätt innan stödet beviljas. Naturaprestationerna ska vara motiverade med avseende på projektets innehåll eller de mål som har uppställts för projektet.

Såsom värde på en naturaprestation beaktas högst de kostnader som naturaprestationen orsakat den som överlåter naturaprestationen, den lön som normalt betalas för motsvarande arbete eller marknadspriset på en produktionsvara som utan ersättning överläts till projektet. Över naturaprestationer ska föras bok, med hjälp av vilken deras värde i pengar kan utredas. Naturaprestationens värde i pengar eller dess beräkningsgrunder fastställs i stödbeslutet.

Naturaprestationens värde kan vara högst hälften av projektets självfinansieringsandel. Den medfinansiering som betalas av strukturfonderna får inte överstiga det totala beloppet av de stödberättigande utgifterna minskat med värdet på naturaprestationerna.

7 §

Avskrivningar

Avskrivningar på fastigheter och anläggningstillgångar under den tid ett projekt ge-

nomförs är stödberättigande, om offentligt stöd inte har erhållits för anskaffning av den egendom som är föremål för avskrivningarna. Avskrivningarna beräknas enligt gällande bokföringsregler- och bestämmelser.

Såsom offentligt stöd enligt 1 mom. betraktas likväl inte sådan nationell offentlig finansiering som hänför sig till förmedling av finansiering inom en stat eller inom något annat offentligt samfund och inte heller sådan finansiering som en myndighet eller något annat offentligt samfund har riktat till sina egna anskaffningar och som baserar sig på dess omkostnadsanslag.

Bestämmelser om stödberättigande anskaffningar på anläggningstillgångars anskaffningspris inom projekt som medfinansieras av Europeiska socialfonden finns i artikel 11.3 i socialfondsförordningen.

8 §

Omkostnader

Omkostnader är indirekta kostnader. De är stödberättigande om de baserar sig på projektets faktiska kostnader och fördelas i proposition till de totala kostnader som orsakats av projektet på ett motiverat, rättvist och jämlikt sätt.

I fråga om projekt som medfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden kan den stödbeviljande myndigheten dock på begäran av stödmottagaren besluta, att av kostnaderna i 1 mom godkännas högst ett belopp som motsvarar 10 procent av projektets godtagbara kostnader. Stödmottagaren behöver inte särskilt specificera kostnaderna så som föreskrivs i 1 mom.

I fråga om projekt som medfinansieras av Europeiska socialfonden kan den stödbeviljande myndigheten på begäran av stödmottagaren besluta med avvikelse från 1 mom. att på omkostnadernas stödberättigande tillämpas vad som föreskrivs i artikel 11 punkt 3 b i socialfondsförordningen om direkta kostnader som har anmälts med fasta priser. När man förelägger storleken av kostnaderna med fasta priser, räknas lönekostnaderna som anges i 4 § som en helhet till direkta utgifter.

I fråga om projekt som i de operativa programmen inom målet europeiskt territori-

ellt samarbete medfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden iakttas dock bestämmelserna om stödberättigande i fråga om allmänna omkostnader i artikel 52 i tillämpningsförordningen.

4 kap.

Särskilda bestämmelser och ikraftträdande

9 §

Projektens varaktighet

En förutsättning för att utgifter orsakats av ett projekt ska vara stödberättigande är att varken dess godkända innehåll eller realiseringsförutsättningar har varit föremål för någon sådan betydande ändring, som det bestäms om i artikel 57 i den allmänna förordningen, under de 5 år som följer efter den avslutningsdag som anges i stödbeslutet eller, om annanstans i lag så bestäms, under de 3 år som följer efter den avslutningsdag som anges i stödbeslutet.

I ett beslut som gäller stöd ska det tas in ett villkor om stödmottagarens skyldighet att underrätta den myndighet som har beviljat stödet om sådana ändringar som avses i 1 mom.

10 §

Inkomster

Vid fastställandet av de stödberättigande utgifterna för inkomstgenererande projekt iakttas bestämmelserna i artikel 55.2 i den allmänna förordningen i det fall att det är möjligt att uppskatta inkomsterna i förväg.

I andra fall än de som avses i 1 mom. iakttas bestämmelserna i artikel 55.3 i den allmänna förordningen och i detta moment. Om projektet genererar sådana inkomster som avses i 2 § 6 punkten inom den tid som godkänts för att genomföra projektet eller inom fem år efter det att projektet har avslutats, ska den medfinansiering som erhålls för dessa inkomster dras av från projektets godkända stödberättigande utgifter.

Den sökande ska i samband med ansökan visa upp en uppskattning av inkomsterna och i samband med varje utbetalningsansökan

uppge inkomsterna av projektet. I ett beslut som gäller stöd ska det dessutom tas in ett villkor om stödmottagarens skyldighet att underrätta den myndighet som har beviljat stödet om sådana inkomster som avses i 2 mom.

På inkomster som har erhållits högst tre år efter att det operativa program som låg till grund för projektet har avslutats, tillämpas bestämmelserna i artikel 55.4 i den allmänna förordningen.

Denna paragraf gäller inte sådana projekt på vilka tillämpas bestämmelserna om statligt stöd i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

11 §

Maskiner och anordningar som anskaffats i begagnat skick

Anskaffningsutgiften för en maskin eller anordning som har anskaffats i begagnat skick är inte stödberättigande om offentligt stöd har erhållits för anskaffningen under de senaste fem åren.

12 §

Stödberättigande av vissa skatter och avgifter

Mervärdesskatten är inte en stödberättigande utgift om inte stödmottagaren visar upp en utredning av skattemyndigheten eller någon annan tillräcklig utredning om att det inte är möjligt att få återbäring av mervärdesskatten för de kostnader som hänför sig till verksamheten.

Räntekostnader, serviceavgifter för transaktioner, valutaväxlingsavgifter, kursförluster

Helsingfors den 29 november 2007

Minister Mari Kiviniemi

samt andra rent finansiella utgifter är inte stödberättigande. Utgifter för garantier utställda av en bank eller ett annat finansinstitut är stödberättigande om projektets finansiering kräver garanti.

13 §

Stödberättigande av vissa projekt

Kostnaderna för projekt som gäller internationellt samarbete inom Europeiska socialfondens operativa program är stödberättigande om de föranleds av åtgärder enligt artikel 3.6 i socialfondsförordningen i enlighet med vad som bestäms i programdokumentet.

14 §

Tekniskt stöd

Stödberättigande utgifter som betalas från det operativa programmets tekniska stöd är sådana utgifter som gäller det operativa programmets beredning, administration, uppföljning, utvärdering, information och övervakning samt de åtgärder med vilka de administrativa färdigheterna förbättras.

På tekniskt stöd tillämpas dock inte 6 och 8 § i denna förordning annat än i fråga om de lagstadgade sidokostnader som hänför sig till lönekostnaderna.

15 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 5 december 2007.

Lagstiftningsråd Kari Parkkonen

Nr 1080

Statsrådets förordning**om ändring av 3 § i statsrådets förordning om upprättande av den nationella reserven, stödnivåer och fastställande av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd**

Given i Helsingfors den 29 november 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 12 oktober 2006 om upprättande av den nationella reserven, stödnivåer och fastställande av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd (887/2006) 3 §, som följer:

3 §

Upprättande av den nationella reserven

Den andel, i enlighet med artikel 42.1 i rådets förordning om gårdsstöd, av det nationella taket för gårdsstödet vilken används för att upprätta den nationella reserven är 0,8 procent.

För att inte överskrida det nationella tak

som fastställts i bilaga VIII till rådets förordning om gårdsstöd minskas den nationella reserven med 420 000 euro år 2007 enligt artikel 4.3 i kommissionens förordning II.

Denna förordning träder i kraft den 5 december 2007.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 november 2007

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Lantbruksråd Arja-Leena Kirvesniemi

Nr 1081

Statsrådets förordning

om ändring av 4 § i statsrådets förordning för vissa jordbruksgrödor och nötkreatur som betalas för 2007

Given i Helsingfors den 29 november 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 8 december 2005 om produktionsbidrag för vissa jordbruksgrödor och nötkreatur som betalas för 2006 (975/2005) 4 § som följer:

4 §

Beloppet av produktionsbidraget

I fråga om åkerareal som används för odling av stödberättigande grödor beviljas produktionsbidrag för jordbruksgrödor till ett belopp av 43,70 euro per hektar.

Produktionsbidrag för jordbruksgrödor kan beviljas till ett belopp av högst 5,84 miljoner euro. Om det belopp av produktionsbidrag för jordbruksgrödor som beräknas utgående från de godtagbara ansökningarna överskri-

der det ovan nämnda maximibeloppet, sänks produktionsbidraget proportionellt med hänsyn till överskridningen.

Produktionsbidrag för jordbruksgrödor beviljas inte om dess belopp är 50 euro eller mindre.

Denna förordning träder i kraft den 5 december 2007.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 november 2007

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Lantbruksråd Arja-Leena Kirvesniemi

Nr 1082

Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om utfärdande av de procentsatser för arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift
som avses i 153 § i lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 28 november 2007

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 153 § 2 mom. i lagen av den 19 maj 2006 om pension för arbetstagare (395/2006):

1 §

År 2008 är den arbetspensionsförsäkringsavgift som avses i 153 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 4,1 procent för arbetstagare under 53 år och 5,2 procent för arbetstagare som fyllt 53 år.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 28 november 2007

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Maritta Hirvi

Nr 1083

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om utfärdande av i 114 § i lagen om pension för företagare avsedda procentsatser för arbetspensionsförsäkringsavgiften och i 22 § i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedda basprocentsatser för arbetspensionsförsäkringsavgiften

Given i Helsingfors den 28 november 2007

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 114 § i lagen av den 22 december 2006 om pension för företagare (1272/2006) samt 22 § i lagen av samma dag om pension för lantbruksföretagare (1280/2006):

1 §
År 2008 är den i 114 § 2 mom. i lagen om pension för företagare (1272/2006) avsedda arbetspensionsförsäkringsavgiften för företagare under 53 år 20,6 procent och den i 3 mom. i samma paragraf avsedda arbetspensionsförsäkringsavgiften för företagare som fyllt 53 år 21,7 procent.

År 2008 är den i 22 § 3 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)

avsedda basprocentsatsen för arbetspensionsförsäkringsavgiften för lantbruksföretagare under 53 år 20,6 och den i 4 mom. i samma paragraf avsedda basprocentsatsen för arbetspensionsförsäkringsavgiften för lantbruksföretagare som fyllt 53 år 21,7.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 28 november 2007

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Maritta Hirvi

Nr 1084

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om kvoter för bidrag per
tacka**

Given i Helsingfors den 30 november 2007

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning den 22 december 2005 (1124/2005) om
kvoter för bidrag per tacka 2, 3, 7 och 8 § som följer:

2 §

Behörig myndighet

För verkställigheten av denna förordning svarar Landsbygdsverket samt arbetskrafts- och näringscentralerna. De uppgifter som enligt denna förordning ankommer på arbetskrafts- och näringscentralerna sköts på Åland av länsstyrelsen.

De ärenden som avses i 1 § 1 och 2 mom. handläggs av den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde driftscentrumet på producentens gårdsbruksenhet är beläget, eller om producenten har flera produktionsenheter av den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde verksamheten huvudsakligen äger rum.

3 §

Ansökan om kvot

Ansökan om kvot skall tillställas den behöriga arbetskrafts- och näringscentralen inom den tidsfrist som sätts i Landsbygdsverkets föreskrift om ansökningstider. Ansökan skall göras på en blankett eller en datautskrift som Landsbygdsverket har fastställt och till den skall fogas de utredningar som nämns i blanketten.

Helsingfors den 30 november 2007

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

7 §

Nationell reserv

Landsbygdsverket administrerar och upprätthåller en nationell reserv av bidragsrätter. Till den nationella reserven, som består av de bidragsrätter som inte fördelats bland producenter, fogas kvotminskningar och bidragsrätter som överförts till reserven i enlighet med andra bestämmelser av Europeiska gemenskapen.

Landsbygdsverket fördelar bidragsrätter ur den nationella reserven till arbetskrafts- och näringscentraler att fördelas vidare till producenter.

8 §

Kvotregister

För att Landsbygdsverket skall kunna följa upp och övervaka kvoterna Landsbygdsverket administrerar och Jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral upprätthåller ett register över kvoterna för bidrag per tacka.

Denna förordning träder i kraft den 5 december 2007.

Överinspektör Aku-Petteri Korhonen

Nr 1085

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om referenskvantiteter för leveranser av mjölk**

Given i Helsingfors den 30 november 2007

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut *ändras* i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 21 juni 2006 om referenskvantiteter för leveranser av mjölk (562/2006) 4 § 1 mom., 7 § 1 mom., 12 § 1 mom., 17 § 3 mom., 19 §, 22 § 2 mom. och 23 §, som följer:

4 §

Fördelning av referenskvantiteter

Om utbudet av referenskvantiteter inom en arbetskrafts- och näringscentralers verksamhetsområde överstiger efterfrågan på referenskvantiteter, kan jord- och skogsbruksministeriet fatta beslut om att de extra referenskvantiteterna ska överföras till de andra centralernas förfogande. I detta fall kan jord- och skogsbruksministeriet besluta om avvikelser från fördelningsgrunderna för kvoter till producenterna varvid kriterierna enligt 2—4 mom. inte följs. Landsbygdsverket fastställer detaljerade grunder som ska användas vid överföringen. Om efterfrågan på referenskvantiteter inom en arbetskrafts- och näringscentralers verksamhetsområde överstiger utbudet av referenskvantiteter, ska centralen fördela de mängder som kommer till försäljning mellan de tre kategorier av sökande som avses i 2—4 mom. Av den totala referenskvantiteten som finns till försäljning kan högst hälften säljas till den kategori av sökande som avses i 3 mom. Om emellertid mer än hälften av den totala referenskvantiteten som fanns till försäljning finns kvar efter att man har sålt referenskvantiteter till de kategorier av sökande som avses i 2 och 4 mom. kan den resterande kvantiteten säljas till den kategori av sökande som avses i 3 mom. Arbetskrafts- och näringscentralen beslutar om mottagarna av referenskvantiteter inom varje kategori av sökande på rättvisa grunder.

7 §

Handel med referenskvantiteter

En producent som under en produktionsperiod har sålt minst 10 000 liter av sin referenskvantitet till staten kan genom fri handel sälja en motsvarande kvantitet av referenskvantiteten till en enda producent. En del av referenskvantiteten får säljas genom fri handel till flera köpare så att det för varje påbörjad 40 000 liter av referenskvantiteten finns en (1) köpare. Den referenskvantitet som säljs genom fri handel till endast en köpare ska dock vara minst 10 000 liter.

12 §

Tillfällig uthyrning

En producent som bedriver mjölkproduktion får tillfälligt under en produktionsperiod hyra ut en minst 10 000 liter stor outnyttjad del av den referenskvantitet som han har i sin ägo, till en annan mjölkproducent, om han undantagsvis inte behöver hela referenskvantiteten under produktionsperioden. Tillfällig uthyrning är dock tillåten under två på varandra följande produktionsperioder om för byggnadsinvesteringar inom mjölkboskapskötseln har beviljats investeringsstöd enligt lagen om finansiering av landsbygdsnärings (329/1999) och den referenskvantitet som hyrs ut har blivit outnyttjad på grund av att investeringen är oavslutad. Uthyrningen är tillåten under högst tre på varandra följande

produktionsperioder. Hyresavtalet får dock ingås endast för en produktionsperiod i sänder.

17 §

Begränsningar och besittning

Då en producent köper en referenskvantitet genom administrativ handel, övergår de referenskvantiteter som säljs utifrån de köpeanbud som har lämnats in senast vid utgången av mars månad, till köparen från ingången av följande produktionsperiod. De referenskvantiteter som säljs enligt de köpeanbud som har lämnats in senast vid utgången av september månad ska övergå i köparens besittning från ingången av följande produktionsperiod.

19 §

Köp av administrationen

Köp av referenskvantiteter genom administrativ handel kan sökas två gånger under en produktionsperiod. Ansökan ska göras på en blankett som Landsbygdsverket har fastställt. Ansökningstiderna går ut i slutet av mars och september. Av köparen tas ut en avgift i förväg. Avgiften ska betalas inom 30 dagar från det att köparen har underrättats om försäljningsbeslutet. Beslutet förfaller om avgiften inte betalas inom den givna tidsfristen.

Helsingfors den 30 november 2007

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

22 §

Nationell reserv

Landsbygdsverket administrerar den nationella reserven för leveransen av mjölk. Jord- och skogsbruksministeriet kan besluta att de referenskvantiteter som inte förvärvats ur reserven enligt 3 § ska fördelas bland arbetskrafts- och näringscentralerna för att fördelas vidare. Landsbygdsverket fastställer detaljerade grunder som ska användas vid överföringen. För de referenskvantiteter som beviljats ur reserven får av producenterna tas ut en avgift som ministeriet föreskriver.

23 §

Register

För att följa upp och övervaka de referenskvantiteter för leveranser av mjölk som avses i denna förordning finns ett register som Landsbygdsverket administrerar och som jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral för. Arbetskrafts- och näringscentralerna ska till registret anmäla fastställandet av nya referenskvantiteter och förändringar i de fastställda referenskvantiteterna.

Denna förordning träder i kraft den 5 december 2007.

Överinspektör Aku-Petteri Korhonen

Nr 1086

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om referenskvantiteter för direktförsäljning**

Given i Helsingfors den 30 november 2007

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut *ändras* i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 12 november 2004 om referenskvantiteter för direktförsäljning (970/2004) 3 §, 4 § 1 mom., 5 § 1 och 2 mom., 11 § och 12 §, av dem 5 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 606/2005, som följer:

3 §

Ansökan om referenskvantiteter för direktförsäljning

Ansökan om referenskvantitet för direktförsäljning görs hos arbetskrafts- och näringscentralen. En enda referenskvantitet för direktförsäljning kan beviljas en och samma producent. Referenskvantiteterna är individuella för lägenheterna. Ansökan om köp av referenskvantiteter kan göras två gånger under en produktionsperiod. Ansökningstiderna går ut i slutet av mars och september. Ansökan skall göras på en blankett som Landsbygdsverket har fastställt, och till den skall fogas de utredningar som nämns i blanketten.

4 §

Nationell reserv

Landsbygdsverket administrerar den nationella reserven för direktförsäljning. Jord- och skogsbruksministeriet kan besluta att de referenskvantiteter som inte förvärvats i reserven enligt 7 § ska fördelas bland arbetskrafts- och näringscentralerna för att fördelas vidare. Landsbygdsverket fastställer detaljerade grunder som ska användas vid överföringen. För de referenskvantiteter som beviljats ur reserven får av producenterna tas ut en avgift som ministeriet föreskriver.

5 §

Överföring och omställning av referenskvantiteter för direktförsäljning

Arbetskrafts- och näringscentralen fastställer sammanslagningar, överföringar och omställningar av referenskvantiteter för direktförsäljning. När referenskvantiteter sammanslås och överförs ska 9, 10 och 13—15 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om referenskvantiteter för leveranser av mjölk (562/2006) iakttas i tillämpliga delar.

Om en ansökan om sammanslagning eller överföring av referenskvantiteter gäller en produktionsperiod som redan inletts, ska ansökan lämnas till arbetskrafts- och näringscentralen före utgången av den februari månad som föregår produktionsperiodens utgång.

11 §

Anmälan som producenten gör

Efter att den produktionsperiod som avses i 2 § har gått ut, dock innan den 15 maj infaller nästa gång, ska producenten på en av Landsbygdsverket fastställd blankett lämna arbetskrafts- och näringscentralen ett produktspecifikt sammandrag av all sin direktförsäljning under den aktuella produktionsperioden.

12 §

Register

För att följa upp och övervaka de referenskvantiteter för direktförsäljning som avses i denna förordning finns ett register som Landsbygdsverket administrerar och som jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral för. Arbetskrafts- och nä-

ringscentralerna ska till registret anmäla fastställandet av nya referenskvantiteter och förändringar i de fastställda referenskvantiteterna samt de uppgifter som avses i 11 § som producenten lämnat.

— — — — —
—————

Denna förordning träder i kraft den 5 december 2007

Helsingfors den 30 november 2007

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Överinspektör Aku-Petteri Korhonen

Nr 1087

Skattestyrelsens beslut**om ändring av beslutet om överföring av behörighet i samband med beskattningen och om ett behörigt skatteverk**

Givet i Helsingfors den 27 november 2007

Skattestyrelsen lägger till sitt beslut av 10 januari 2007 om överföring av behörighet i samband med beskattningen och om ett behörigt skatteverk (43/2007) en ny 8 a §, som följer:

8 a §

Behörigheten av Nylands skatteverk

Till behörigheten av Nylands skatteverk hör att handlägga i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 11 § 2 moment avsett ärende som gäller återbäring av för mycket uppburen källskatt såtillvida det är fråga om återbäring av källskatt som uppburits på förvärvsinkomst som senast den 31 december 2005 har

erlagts till en skattskyldig som varit bosatt i en stat vilken hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområde. Till behörigheten av Nylands skatteverk hör även att handlägga rättelse av ett beslut som det har fattat i ett sådant ärende.

Beslutet träder i kraft den 7 december 2007 och det tillämpas på ett ärende som vid beslutets ikraftträdande är oavgjort samt på ett ärende som anhängiggörs efter att beslutet trätt i kraft.

Helsingfors den 27 november 2007

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Skatteexpert Matti Merisalo